Pesnici Draincu u pohode - Trbunje 2011.

Autor Ljuba
Saturday, 30 July 2011
Poslednji put aÅ¾urirano Wednesday, 17 August 2011

04.08.2011. Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ðµ Ñƒ 20:30 Ñ‡Ð°Ñ•Ð¾Ð²Ð°, Ñƒ Ð¢Ñ€Ð±ÑƒÑšÑƒ - Ñ€Ð¾Ð´Ð½Ð¾Ð¼ Ð¼ÐµÑ•Ñ‚Ñƒ
Ð"Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ð°, Ð¾Ð´Ñ€Ð¶Ð°Ð½Ð° Ñ˜ÐµÂ Ð¼Ð°Ð½Ð¸Ñ„ÐµÑ•Ñ‚Ð°Ñ†Ð¸Ñ˜Ð° *ÐŸÐ•Ð¡Ð•Ð˜Ð¦Ð˜ Ð"Ð Ð•Ð˜Ð•Ð¦Ð£ Ð£ ÐŸÐ
ÐºÐ¾Ñ˜Ñƒ Ñ•Ñƒ Ð·Ð°Ñ˜ÐµÐ´Ð½Ð¸Ñ‡ÐºÐ¸ Ð¾Ñ€Ð³Ð°Ð½Ð¸Ð·ÑƒÐ²Ð°Ð»Ð¸ ÐšÑƒÐ»Ñ‚ÑƒÑ€Ð½Ð¸ Ñ†ÐµÐ½Ñ‚Ð°Ñ€ ÐšÑ€ÑƒÑ
Ð'Ð¸Ð±Ð»Ð¸Ð¾Ñ‚ÐµÐºÐ° *Ð Ð°ÐºÐ° Ð"Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ð°Ñ†* Ð¸ ÐšÐ¦ *Ð"Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ð°Ñ†* Ð¸Ð· Ð'Ð»Ð°Ñ†Ð°. Ð•Ð°
Ð¼Ð°Ð½Ð¸Ñ„ÐµÑ•Ñ‚Ð°Ñ†Ð¸Ñ˜Ð¸ Ñ•Ñƒ Ð¾Ð²Ðµ Ð³Ð¾Ð´Ð¸Ð½Ðµ Ð½Ð°Ñ•Ñ‚ÑƒÐ¿Ð¸Ð»Ð¸: Ð"Ñ€ ÐŸÑ€ÐµÐ´Ñ€Ð°Ð³ ÐˆÐ°ÑˆÐ
Ð'Ð»Ð°Ð³Ð¾Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ›, Ð'ÐµÑ™ÐºÐ¾ Ð¡Ñ‚Ð°Ð¼Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ñ˜Ð°, Ð•Ð¸ÐºÐ¾Ð»Ð° Ð¡Ñ‚Ð¾Ñ˜Ð°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ›, ÐˆÐµÐ»Ðµ
ÐŸÑ€Ð¾Ñ‚Ð¸Ñ›-ÐŸÐµÑ‚Ñ€Ð¾Ð½Ð¸Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ›,Â ÐœÐ¸Ñ›Ð° Ð–Ð¸Ð²Ð°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ›, Ð¡Ð»Ð¾Ð±Ð¾Ð´Ð°Ð½ Ð¦ÐµÐ½Ñ†, Ð
ÐœÐ¸Ð»Ð¾Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ›, Ð¢Ð¾Ð¼Ð¸Ñ•Ð»Ð°Ð² Ð¡Ð¸Ð¼Ð¸Ñ›, Ð'Ð¸Ñ‚Ð¾Ð¼Ð¸Ñ€ ÐˆÐ¾Ð²Ð°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ› Ð•Ð¾Ð³ÑƒÑ€Ð´Ð°
Ð‰ÑƒÐ±Ð¾Ð´Ñ€Ð°Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›. ÐŸÑ€Ð¾Ð³Ñ€Ð°Ð¼ Ñ˜Ðµ Ð²Ð¾Ð´Ð¸Ð¾ ÐœÐ¸Ñ€Ð¾Ñ•Ð»Ð°Ð² ÐŸÐ°Ð½Ð¸Ñ
Ð¾Â Ñ•Ñ‚Ð²Ð°Ñ€Ð°Ð»Ð°ÑˆÑ‚Ð²Ñƒ Ð Ð°Ð´ÐµÑ‚Ð° Ð"Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ð° Ð³Ð¾Ð²Ð¾Ñ€Ð¸Ð»Ð¸ Ñ•Ñƒ Ð"Ñ€ ÐŸÑ€ÐµÐ´Ñ€Ð°Ð³ Ð
Ð¡Ñ‚Ð°Ð¼Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ñ˜Ð°.

ÐŸÑ€Ðµ Ñ•Ð°Ð¼Ð¾Ð³ Ð½Ð°Ñ•Ñ‚ÑƒÐ¿Ð° Ñƒ Ð¢Ñ€Ð±ÑƒÑšÑƒ, Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸Ñ†Ð¸ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ñ•Ñƒ Ñƒ Ð¿Ð¾Ñ.
ÐšÑ€ÑƒÑˆÐµÐ²Ñ†Ð°, ÐºÐ°Ð·Ð¸Ð²Ð°Ð»Ð¸ Ñ•Ñƒ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜Ñƒ Ð¿Ð¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ñƒ, Ð"Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ñƒ Ñƒ Ñ‡Ð°Ñ•Ñ‚, Ð¸ Ð½Ð°
Ð¼Ð°Ð½Ð¸Ñ„ÐµÑ•Ñ‚Ð°Ñ†Ð¸Ñ˜Ðµ Ð¿Ð¾Ð´ Ñ•Ð¸Ð¼Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ñ‡Ð½Ð¸Ð¼ Ð½Ð°Ð·Ð¸Ð²Ð¾Ð¼ *ÐœÐžÐ›Ð˜Ð¢Ð'Ð• Ð•Ð•
ÐˆÐ•Ð—Ð•Ð Ð£*...

ÐŸÐµÑ•Ð½Ð¸Ñ†Ð¸ Ð¸Ñ•Ð¿Ñ€ÐµÐ´ Ð"Ñ€Ð°Ð½Ñ‡ÐµÐ²Ðµ Ð±Ð¸Ñ•Ñ‚Ðµ Ñƒ Ð¢Ñ€Ð±ÑƒÑšÑƒ
Eto, to sam ja!
Pesnik, apaÅ¡ i profet,
Don Kihot, poroÄ•ni ljubavnik i stihotvorac kakvog ova zemlja Ä•ula nije,
Karnevalski princ, vagabunda oko Ä•ije glave petrolejska lampa sja:
Eto, to sam ja!

Pijanac,kockar,ali i neÅ¾an brat,
Prijatelj Å¡to u srcu Ä•uva Orionska SazveÅ¾dja,
Slabi igraÄ• na konopcu morala, ali zato izvrstan ironiÄ•ar i pljuvaÄ•,
Na stolu kao supa ljubav je moja sva:
Eto, to sam ja!

Neprijatelj Akademija, Crkava i Muzeja,
Pobornik trgova i pisoara,
Dirigent telegrafskih Å¾ica iznad bolnica i bordela,
U hajduÄ•kom liku sa lavovska oka dva:
Eto, to sam ja!

Tigar i ovca,
Å½ongler Å¡to noÅ¾em u srce gaÄ'a,
Rapsod kome domovina na Ä•elo nije udarila prosvetni Å¾ig,
Pesnik krvave istine i Ä•ovekovog prava,
Upamtite:
Eto, to sam ja!

Â Â© Rade Drainac

Ð"Ð¾Ð±Ñ€Ð¾Ð´Ð¾ÑˆÐ»Ð¸Ñ†Ð° Ð·Ð° ÐœÐ¸Ñ›Ñƒ Ð–Ð¸Ð²Ð°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ›Ð°

Ð"Ð¾Ð±Ñ€Ð¾Ð´Ð¾ÑˆÐ»Ð¸Ñ†Ð° Ð·Ð° Ð‰ÑƒÐ±Ð¾Ð´Ñ€Ð°Ð³Ð° ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›Ð°

ÐŸÑ€Ð¾Ð³Ñ€Ð°Ð¼ Ñ˜Ðµ Ð²Ð¾Ð´Ð¸Ð¾ ÐœÐ¸Ñ€Ð¾Ñ•Ð»Ð°Ð² ÐŸÐ°Ð½Ð¸Ñ›

Ð'Ð¸Ñ‚Ð¾Ð¼Ð¸Ñ€ ÐˆÐ¾Ð²Ð°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ› Ð•Ð¾Ð³ÑƒÑ€Ð´Ð° - Ñ€Ð¾Ñ'Ð°Ðº Ð Ð°Ð´ÐµÑ‚Ð° Ð"Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ð°

Ð"Ñ€ ÐŸÑ€ÐµÐ´Ñ€Ð°Ð³ ÐˆÐ°ÑˆÐ¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð"Ñ€ ÐŸÑ€ÐµÐ´Ñ€Ð°Ð³ ÐˆÐ°ÑˆÐ¾Ð²Ð¸Ñ›

ÐŸÐ¾Ñ•ÐµÑ‚Ð¸Ð¾Ñ†Ð¸

Ð Ñƒ ÐºÑƒÐ²Ð¾Ð´Ñ•Ñ‚Ð¾ Ð¾Ð¿Ñˆ Ñ‚Ð¸Ð½Ð½Ðµ Ð'Ð»Ð°Ñ†Ðµ

Ð¡Ð½Ð¸Ð¼Ð°Ñ‚ÐµÑ™ Ð»Ð¾ÐºÐ°Ð»Ð½Ðµ Ñ‚ÐµÐ»ÐµÐ²Ð¸Ð·Ð¸Ñ˜Ðµ

Ð'Ð¾Ñ€Ð° Ð'Ð»Ð°Ð³Ð¾Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ›

Ð'Ð¾Ñ€Ð° Ð'Ð»Ð°Ð³Ð¾Ñ˜ÐµÐ²Ð¸Ñ›

Ð'ÐµÑ™ÐºÐ¾ Ð¡Ð°Ð¼Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ñ˜Ð°

Ð•Ð¸ÐºÐ¾Ð»Ð° Ð¡Ð¾Ñ˜Ð°Ð½Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð Ð°Ð´Ð¾Ñ˜Ðµ Ð¡Ð°Ð²Ð¸Ñ› Ð¸ Ñ•Ð½Ð¸Ð¼Ð°Ñ‚ÐµÑ™ Ð Ð¢Ðš

ÐŸÐ¾Ñ•ÐµÑ‚Ð¸Ð¾Ñ†Ð¸

Jelena ProtiÄ‡-PetronijeviÄ‡

Ð¨Ð¢Ð• Ð'Ð˜ ÐŸÐ•Ð¡Ð•Ð˜Ðš Ð Ð•ÐšÐ•Ðž

Ð•Ð° Ñ€Ð¾Ñ'ÐµÐ½Ð´Ð°Ð½ Ð Ð°Ð´ÐµÑ‚Ð° Ð"Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ð°

Ð¨Ñ‚Ð° Ð±Ð¸ Ñ€ÐµÐºÐ°Ð¾ ÐŸÐµÑ•Ð½Ð¸Ð¼
ÐžÐ²Ð¾Ð¼ Ñ•Ð²ÐµÑ‚Ñƒ Ð¾ÐºÐ¾ Ð½Ð°Ñ•
Ð¡Ð²ÐµÑ‚Ñƒ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ñ•Ðµ Ñ•Ð°Ð¼ Ñ•ÐµÐ±Ðµ
ÐŸÑ€ÐµÐ·Ð°Ñ•Ð¸Ñ‚Ð¸Ð¾
Ð£ Ð½ÐµÑ€Ð°Ð²Ð½Ð¾Ñ‚ÐµÐ¶Ð¸ Ð¶ÐµÑ™Ð°
Ð˜ Ð¼Ð¾Ð³Ñƒ Ñ›Ð½Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¸?

Ð˜ Ð´Ð°Ð½Ð°Ñ• Ñ˜Ðµ Ð½ÐµÐºÐ¾Ð¾ Ð³Ð»Ð°Ð´Ð°Ð½
Ð• Ð½ÐµÐºÐ¾ Ð´Ñ€ÑƒÐ³Ð¸ Ñ•Ðµ Ð´Ð°Ð²Ð¸ Ð¸Ð·Ð¾Ð±Ð¸Ñ™Ñƒ
ÐŸÐ¾Ð½Ñƒ'ÐµÐ½Ð¸Ñ… Ð´Ð°Ñ€Ð¾Ð²Ð°Ð°
Ð•ÐµÐºÐ¾ Ñ•ÐºÐ°Ð¿Ð°Ð²Ð°
Ð• Ð½ÐµÐºÐ¾ Ñ•Ðµ Ð¿Ñ€ÐµÑ˜ÐµÐ¾
Ð˜ Ð½Ð°Ð¿Ð¸Ð¾
ÐŸÐ° Ñ‚ÐµÑ‚Ñƒ Ð±ÐµÑ•Ñ†Ð¸Ñ™Ð½Ð¾

Ð˜ Ð'Ð¾Ð³ Ð½Ð°Ñ• Ñ˜Ðµ Ñ•Ñ€ÐµÐ¾
Ð•Ð»Ð¸ Ð"Ð° Ð½Ð¸Ñ•Ð¼Ð¾ Ð¿Ñ€ÐµÐ¿Ð¾Ð·Ð½Ð°Ð»Ð¸

Ð˜ Ñ•Ð²ÐµÑ‚, Ñ˜Ðµ Ð¾Ð²Ð°Ñ˜ Ð¿Ñ€ÐµÐ·Ñ€ÐµÐ¾
Ð£ Ñ‚ÐµÑ…Ð½Ð¸Ñ‡ÐºÐ¾Ð¾Ñ˜ Ñ•Ð°Ð²Ñ€Ñˆ ÐµÐ½Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¸
Ð•Ð»Ð¸ Ð´Ñƒ Ñ…Ð¾Ð²Ð½Ð¾ Ð·Ð°Ð¿Ñ€Ñ™Ð°Ð¾
Ð˜ Ð·Ð°Ð¾Ñ•Ñ¡Ð°Ð¾ Ð½ÐµÐ³Ð´Ðµ Ð½Ð° Ð¿Ñƒñ‚ñƒ
ÐšÐ° Ñ•Ð¾Ð¿Ñ•Ñ‚Ð²ÐµÐ½Ð¾Ð¼ Ð±ÐµÑ•Ð¼Ñƒ

Ð• ÐžÐ½ Ñ˜Ðµ Ñ€ÐµÐºÐ°Ð¾

*Ð£Ð±Ð¸ Ð¼Ðµ Ð¼ÐµÑ•ÐµÑ† Ñ•Ð°Ð¼Ð¾Ñ›Ðµ Ð¸ Ð±Ð°Ð»ÐºÐ°Ð½Ð½Ñ•ÐºÐµ ÑˆÑƒÐ¼Ðµ
ÐˆÐ°Ñ•Ð½Ð¾ Ð¼Ð¸ Ð±Ð¸Ð²Ð° ÐºÐ¾Ð»Ð¸ÐºÐ¾ Ñ˜Ðµ Ð²ÐµÐ»Ð¸ÐºÐ¸ Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸Ðº
Ñƒ Ñ•Ð²ÐµÑ‚Ñƒ Ð¾Ñ•Ð°Ð¼Ñ™ÐµÐ½
Ð›Ñƒñ‚Ð°Ñ˜Ñ›Ð¸ Ð§Ð¾Ð²ÐµÐº Ð±ÐµÐ· Ð‘Ð¾Ð³Ð° Ð½Ð° Ð¿Ñƒñ‚Ñƒ
Ð"Ð°Ð¾ Ð±Ð¸Ñ… Ñ•Ð²Ðµ Ð° Ð½Ð¸Ñˆ,Ð° Ð½ÐµÐ¼Ð°Ð¼
Ð•Ð¾Ñ•Ð¸Ð¼ Ñ•Ñƒð½Ñ†Ðµ Ñƒ ÑŸÐµÐ¿Ñƒ
Ð"Ð° Ð»Ð¸ Ñ›Ðµ Ð½ÐµÐºÐ¾ Ð¸ÐºÐ°Ð´ Ñ•Ð¸Ñ›Ð¸ Ñƒ Ð´Ð½Ð¾ Ð¼Ð¾Ñ˜Ðµ Ð´Ñƒñˆðµ
Ð¨Ð¸Ñ€Ð¾ÐºÐ¾ Ñ˜Ðµ Ð´Ñ€Ð¾Ñ˜Ðµ Ð´Ñƒñˆðµ
ÐˆÐ° Ð±Ð»Ñƒð´Ð½Ð¾ Ð´ÐµÑ‚Ðµ ÐºÐ¾Ñ˜Ðµ Ð¿ÐµÐ²Ð° Ð¿ÐµÑ•Ð¼Ðµ Ñƒ Ð¿Ñ€Ð¾Ð»Ñƒ
ÐˆÐ° Ð±Ð¾Ð»Ñƒñ˜ÐµÐ¼ Ð¾Ð´ Ð·Ð²Ñƒðºð° Ñ•Ð° Ñ•Ñ‚Ð¸Ñ€Ð¸Ñ… Ð²Ð¸Ð¾Ð»Ð¸Ð½Ð°
Ð• Ð½Ð¸ÐºÐ°Ð´ Ð¸Ð· Ñ•ÐµÐ±Ðµ Ð´Ð° Ð¸Ð·Ð°Ñ'ÐµÐ¼
Ð•Ð¸ Ð¿Ñƒñ, Ð¸Ð· Ð´Ñƒñˆðµð²Ð½Ðµ Ñ,Ð°Ð¼Ð½Ð¸Ñ†Ðµ Ð´Ð° Ð½Ð°Ñ'ÐµÐ¼
Ð–Ð°Ð»Ð¾Ñ•Ð½Ð¸ Ð¿Ð¸Ð½Ð³Ð²Ð¸Ð½ Ð±ÐµÐ· Ð¾Ð±Ð°Ð»Ð° Ñƒ Ñ•Ñ€Ñ†Ñƒ Ð¾Ð½Ð°Ð»Ð° Ñƒ
Ðž ÐºÐ°Ð¾Ñ›Ñƒ Ñ˜Ðµ Ð´Ð½Ð¾Ð¼ Ð¾Ð´ Ð¿ÐµÑ•Ð°Ð¼Ð° Ð´Ð° Ð¾Ð·Ð´Ñ€Ð°Ð²Ð¸?
ÐšÐ°Ñ•Ð½Ð¾ Ñ˜Ðµ Ð´Ð° Ð¿Ð¾Ñ'ÐµÐ¼ Ñƒ Ñ€Ð¾Ð´Ð½Ð¸ ÐºÑ€Ð°Ñ˜ Ð½Ð° Ð»ÐµÑ‡ÐµÑšÐµ
Ð¡ÐµÑ›Ð°Ñšðµ Ñ˜Ðµ ÐºÐ°Ð¾ Ð¿Ñƒñ‡Ð¸Ð½Ð° Ð¸Ð·Ð¼ÐµÑ'Ñƒ Ð´Ñ€Ð²ÐµÑ›Ð°
Ð¡ÐµÑ›Ð°Ñšðµ Ñ˜Ðµ ÐºÐ°Ð¾ Ð²Ð¾Ð¼Ð´Ð°
ÐºÐ°Ð´ Ñ•Ðµ Ñ•ÐµÑ,Ð¸Ð¼ Ð´Ð° Ð°Ñ€Ð¸Ñ˜Ðµ Ñ€Ð¾Ð´Ð½Ðµ Ñ,Ñƒð¶Ð½Ð¾
ÐŸÐµÐ²Ñƒñˆðµ ÐºÑ€Ð¾Ð· Ð³Ð¾Ñ€Ðµ

ÐžÐ²Ð´Ðµ Ñ˜Ðµ Ð½ÐµÐ±Ð¾ Ð¼Ð¾Ñ˜Ðµ
ÐžÐ²Ð´Ðµ Ñ™Ñƒð±Ñ™ÐµÐ½Ð° Ð¢Ð¾Ð¿Ð¸Ð»Ð¸Ñ†Ð°*

Ð'ÐžÐ— ÐžÐ"Ð›Ð•Ð—Ð˜
Ð¢Ð¾ Ð·Ð½Ð°Ð¼Ð¾
Ð• Ð¼Ð¸ Ð²ÐµÑ‡Ð½Ð¾ Ð½Ð° Ñ•Ñ‚Ð°Ð¼Ð° Ñ‡ÐµÐºÐ°Ð°Ð°Ð¼
ÐšÐ°Ð¾ Ñˆ,Ð¾ Ñ˜Ðµ Ð¾Ð½Ð½ Ð½Ð° Ñ€ÐµÐºÐ°Ð¾
Ð˜Ð°Ð¼Ð¼Ð¾ Ñ•Ñƒ Ð½Ð°Ð¼Ð¼Ð¾
Ð¡Ð¸Ñ™ Ð½Ð°Ð¼ Ð¸Ð·Ð¼Ð¼Ð¸Ñ‡Ðµ
Ð¡ Ð¼Ð¸ Ð³Ð° Ð½Ðµ Ð²Ð¸Ð¼Ð¼Ð¾
Ð ÑƒÐºÐµ Ñ•Ñƒ Ð½Ð°Ð¼ Ð¿Ñ€Ð°Ð·Ð½Ðµ

4.Ð°Ð²Ð³Ñƒñ•Ñ‚. 2011., Ð¢Ñ€Ð±Ñƒñšðµ

Â© ÐˆÐµÐ»Ðµ Ð° ÐŸÑ€Ð¾Ñ‚Ð¸Ñ›-ÐŸÐµÑ‚Ñ€Ð¸Ñ˜Ðµ Ð²Ð¸Ñ›
Â

MiÄ‡a Å½ivanoviÄ‡

Slobodan Cenc

Tomislav SimiÄ‡

Miljojko MilojeviÄ‡

â€œ ETO ,TO SAM JA ! â€œ

Svet pustoÅ¡e zli faÅ¡isti ljuti,
Nemanjina prva Å¾upa stara
Grca, pati, pod biÄ•em Tatara.
Å um Toplice vale krvi sluti,

Al Ustanak ugasiti neÄ‡e...
Za rafale s Gavranove kose
Niko ne zna sta taÄ•no donose:
Il Slobodu, il nesreÄ‡e veÄ‡e.

A Drainac, slavni pesnik sedi,

Sa ropstvom se nipoÅ¡to ne miri,
Partizane i Ä•etnike miri,
Al ne vredi, al ne vredi...

PoÅ¡ten pesnik istinu ne krije,
O izdaji ,,Crne dane,, piÅ¡e:
Od vojvode, zle svrzimantije-
Od pop- Mike ne moÅ¾e da diÅ¡e.

Vojvoda mu panaiju sprema,
Kaverna mu bolna pluÄ‡a dubi,
JoÅ¡ Trbunje iz sveg srca ljubi,
Al mu mesta u Toplici nema.

Zalud tragaÅ¡ po ledenoj buri
Zalud pitaÅ¡ kobna crna trojko
Gde je pesnik Drainac Radojko.
On veÄ‡ kriÅ¡om za Beograd Å¾uri

Izgnaniku s roÄ‘enog ognjiÅ¡ta,
Ni ampule ni pilule razne
Nisu mogle da pomognu niÅ¡ta:
Klonule su ,,ruke veÄ•no prazne,,.

Beogradom bestija tortura
Na sahrani - ciniÄ•noj paradi,
Krst mu nosi nediÄ‡evac mladi!
JoÅ¡ se Raka u grobu pretura.

PutujuÄ‡i kroz tamno bespuÄ‡e
Zapisao je o sebi Å¡ta zna:
,,I tigar i ovca- eto, to sam ja!,,
MoÄ‡, let, uzlet i gorko klonuÄ‡e..

Pesme piÅ¡u i stranci i naÅ¡i,
Ali barda, poetu bez premca,
JoÅ¡ niÄ•ija lira ne nadmaÅ¡i,
Ni zaseni Zmaja sa Jastrepca!

Sledbenici po duhu i peru,
O pesniku, o strasnom boemu,
O Draincu Ä•asnom proleteru,
NapiÅ¡ite najlepÅ¡u poemu.

Dok nam duÅ¡man i ludi i hudi
Rog za sveÄ‡u na batini nudi,
Darujte je ojaÄ‘enom rodu
Boj da poÄ•ne za zlatnu Slobodu.

Â© Miljojko MilojeviÄ‡

Ljubodrag ObradoviÄ‡

ÐŸÐžÐ•Ð—Ð˜ÐˆÐ•Â ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð° Ñ˜Ðµ Ð¾Ð¿Ñ•ÐµÐ½Ð°,
Ð¸Ð»Ñƒ Ð·Ð¸Ñ˜Ð°...
Ð£ ÑšÐ¾Ñ˜ Ð¸Ñ•Ñ‚Ð¸Ð½Ðµ Ð½ÐµÐ¼Ð°,
Ñ•Ð°Ð¼Ð¾ Ñ•Ð½Ð¾Ð²Ð¸
Ð·Ð° Ð¶Ð¸Ð²Ð¾Ñ‚, Ð½ÐµÐºÐ¸ Ð½Ð¾Ð²Ð¸,
Ð½ÐµÑ•Ñ‚Ð²Ð°Ñ€Ð½Ð¸,
Ð»Ð°Ð²Ð¸Ñ€Ð¸Ð½Ñ‚, ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸
Ñƒ Ð½Ð°Ð¼Ð° Ñ•Ð¸Ñ˜Ð°...Â ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð° Ñ˜Ðµ Ð½Ð°Ñˆ Ð¼Ð¾Ñ•Ñ‚,
Ñƒ Ñ•Ð²ÐµÑ‚, Ð±ÐµÐ· Ð¿Ð°ÐºÐ¾Ñ•Ñ‚Ð¸,

Ñƒ Ñ•Ð²ÐµÑ‚ Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¸,
Ñƒ Ñ•Ð²ÐµÑ‚ Ð³Ð´Ðµ Ñ•Ð¸ ÑƒÐ²ÐµÐº Ð³Ð¾Ñ•Ñ‚,,
ÐºÐ¾Ð³Ð° ÑƒÐ³Ð¾Ñ•Ñ‚Ðµ Ñ˜Ð°Ð³Ð¾Ð´Ð°Ð¼Ð°,
Ð° Ð¾Ñ•Ñ‚Ð°Ð»Ð¾ Ð²Ð¾Ñ›Ðµ
Ð¿Ñ€Ð¾Ð»Ð°Ð·Ð½Ð¾Ñ•Ñ‚, Ð¿Ð¾Ð·Ð¾Ð±Ð°...Â ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð° Ñ˜Ðµ Ñ•Ð¿Ð°Ñ•,
Ð·Ð° Ñ•Ð²Ðµ Ð½Ð°Ñ•!
Ð˜ Ð·Ð° Ð¾Ð½Ðµ Ð´Ñ€ÑƒÐ³Ðµ,
ÑˆÑ‚Ð¾ Ñ•Ð°Ð¼Ð¾ Ñƒ Ñ•Ñ‚Ð²Ð°Ñ€Ð½Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¸ Ñ™ÑƒÐ±Ðµ,
Ð¸ Ð½Ðµ Ð·Ð½Ð°Ñ˜Ñƒ Ð·Ð° Ð·Ð°Ð½Ð¾Ñ• Ñ€Ð¸Ð¼Ð°,
ÐºÐ°Ð´ Ñ•Ñ€Ñ†Ðµ ÐºÐ»Ð¸Ð¼Ð°,
Ñƒ Ð·Ð°Ð½Ð¾Ñ•Ñƒ Ð¿Ñ€ÐµÑ™ÑƒÐ±Ðµ,
ÑˆÑ‚Ð¸Ñ…Ð° Ð¸ Ñ•Ñ‚Ð¸Ñ…Ð°! ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð° Ñ˜Ðµ Ð²Ð°Ð·Ð´ÑƒÑ…,
ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ð½ÐµÐ´Ð¾Ñ•Ñ‚Ð°Ñ˜Ðµ,
ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ñ•Ð°Ð¼ Ð¶Ð¸Ð²Ð¾Ñ‚ Ð´Ð°Ñ˜Ðµ...
ÐžÐ½Ð° Ð½Ð¸ÑˆÑ‚Ð°Ð²Ð¸Ð»Ñƒ Ð¿Ñ€Ð¾ÐºÐ¾Ñ•Ð¸
Ð¸ Ñ•Ð¸Ð²Ð¸Ð»Ð¾ Ñ‡ÐµÐ¼ÐµÑ€Ð°
ÐºÐ¾Ð»Ð¾Ñ€Ð¾Ð¼ Ñ•ÐºÑ€Ð¸Ð²Ð°,
Ñ•Ð²Ð¾ Ð·Ð»Ð¾ Ñƒ Ð½Ð°Ð¼Ð° ÑƒÐ±Ð¸Ñ˜Ð°,
Ð¸ Ñ†Ð²ÐµÑ‚Ð½Ð¸ Ñ‚ÐµÐ¿Ð¸Ñ…
ÐºÐ° Ð·Ð²ÐµÐ·Ð´Ð°Ð¼Ð° Ð¾Ñ‚ÐºÑ€Ð¸Ð²Ð°...Â ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð° Ð½Ð°Ð¼ Ð¾Ñ‚Ð²Ð°Ñ€Ð° Ð¾Ñ‡Ð¸
Ð¸ Ð±Ð°Ñ˜ÐºÐµ Ð¿Ñ€Ð¸Ñ‡Ð°.
ÐŸÑ€ÐµÐ´ ÑšÐ¾Ð¼ Ð»ÐµÐ´ Ñ•Ðµ Ñ‚Ð¾Ð¿Ð¸,
Ð³Ð»ÐµÑ‡ÐµÑ€Ð¸ ÐºÐ¾Ð¿Ð½Ðµ,
Ð¢Ð¸Ñ‚Ð°Ð½Ð¸Ðº Ð¸Ð·Ñ€Ð°ÑšÐ°...Â ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð°, ÐµÑ…, Ñ•Ð½Ð¾Ð²Ð¸,
Ð¸Ð»ÑƒÐ·Ð¸Ñ˜Ð°, Ð¾Ð¿Ñ•ÐµÐ½Ð°...
ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð°, ÐµÑ…,
Ð¶Ð¸Ð²Ð¾Ñ‚ Ð±Ð¾Ñ™Ð¸, Ñ•Ñ€ÐµÑ›Ð°...
ÐŸÐ¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ð°, Ð²ÐµÑ‡Ð½Ð° Ñ•ÐµÐ½ÐºÐ°
ÐºÐ¾Ñ˜Ð° Ð½Ð°Ñ• Ð²ÐµÑ€Ð½Ð¾ Ð¿Ñ€Ð°Ñ‚Ð¸,
Ð¶Ð¸Ð²Ð¾Ñ‚ Ð±Ð¾Ð³Ð°Ñ‚Ð¸
Ð¸ Ñ•Ð²Ðµ Ð½Ð°Ð´Ðµ Ñƒ Ñ˜Ð°Ð²Ñƒ
Ñ•Ñ‚Ð¸Ñ…Ð¾Ð¼ Ð´Ð¾Ð¿Ñ€ÐµÐ¼Ð°... Â© Ð‰ÑƒÐ±Ð¾Ð´Ñ€Ð°Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

Ð’ÐµÑ™ÐºÐ¾ Ð¡Ñ‚Ð°Ð¼Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ñ˜Ð° - Ð›Ð¸Ñ€Ñ•ÐºÐ° Ñ•ÐºÐ¸Ñ†Ð° Ð·Ð° Ð Ð°ÐºÑƒ Ð”Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ð°

Ð”Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ñƒ Ñ˜Ðµ Ð½Ð°Ñ˜Ñ‚ÐµÐ¶Ðµ Ð¿Ð°Ð´Ð°Ð»Ð¾ Ð¾Ð´Ð²Ð°Ñ˜Ð°ÑšÐµ Ð¾Ð´ Ð·Ð°Ð²Ð¸Ñ‡Ð°Ñ˜Ð° Ð¸ Ð´Ñ˜ÐµÑ‚Ð¸
ÐžÐ´Ð»Ð°Ð·ÐµÑ›Ð¸ Ð¸Ð· Ñ€Ð¾Ð´Ð½Ð¾Ð³ ÐºÑ€Ð°Ñ˜Ð°, ÐºÐ¾ Ð»ÐµÐ¿Ñ‚Ð¸Ñ€ Ð¿Ñ€Ð¸Ð²ÑƒÐºÐ»Ð° Ñ•Ñƒ Ð³Ð° Ñ•Ð²Ñ˜Ð
Ð²ÐµÐ»ÐµÐ³Ñ€Ð°Ð´Ð° Ð´Ð° Ð½Ð° ÑšÐ¸Ð¼Ð° Ñ•Ð¿Ñ€Ð¶Ð¸ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜Ð° Ð·Ð°Ð²Ð¸Ñ‡Ð°Ñ˜Ð½Ð° ÐºÑ€Ð¸Ð»Ð°. Ð¡Ð° "Ñ•Ñ€Ñ
ÐºÐ°Ð¾ Ñ˜ÐµÐ´Ð¸Ð½Ð¸Ð¼ Ð¿Ñ€Ñ‚Ñ™Ð°Ð³Ð¾Ð¼", Ð²Ñ˜ÐµÑ‡Ð½Ð¾ Ñ›Ðµ Ð¾Ñ•Ñ‚Ð°Ñ‚Ð¸ Ð±Ð¾Ð»Ð°Ð½, Ð·Ð°Ð¿Ñ€Ð°Ð²
Ð½ÐµÐ·Ð°ÑˆÑ‚Ð¸Ñ›ÐµÐ½ Ð¸ Ð½ÐµÐ¿Ñ€Ð¸Ð¿Ñ€ÐµÐ¼Ñ™ÐµÐ½ Ð·Ð° Ð³Ñ€ÐµÐ´Ñ•ÐºÐµ Ð¼Ð°Ñ€Ð¸Ñ„ÐµÑ‚Ð»ÑƒÐºÐµ Ð¼
Ñ•Ð°Ð¼ Ð±Ð¸Ð¾ ÑˆÐµÑ€ÐµÑ‚ Ð¸ ÑƒÐ¼Ð¸Ð¾ Ð´Ð° Ð·Ð°Ð±Ð°Ð²Ñ™Ð° Ð¿ÑƒÐ±Ð»Ð¸ÐºÑƒ. Ð£Ð¼Ð¸Ð¾ Ñ˜Ðµ Ð Ð°ÐºÐ° Ð´Ð°
Ð¿Ð¾Ð·ÐµÑ€, Ð°Ð»` ÑƒÐ·Ð°Ð»ÑƒÐ´, Ñ•Ñ€Ñ†Ðµ Ñ˜Ðµ Ð²ÑƒÐºÐ»Ð¾ Ð´Ð¾ "Ñ•Ð²ÐµÑ‚Ð°Ñ‡ÐºÐ¸Ñ… Ð¸ Ð±Ð¾Ñ•Ð¸Ñ… Ð½

Ð•ÐµÐºÐ¸ ÐºÑ€ÑƒÐ¿Ð°Ð½ Ñ†Ñ€Ð²ÐµÐ½Ð¸ Ñ†Ð²ÐµÑ‚,
Ð Ð°Ñ•Ñ‚Ðµ Ð¸Ñ•Ð¿Ð¾Ð´ Ð¼Ñ€ÐºÐ¸Ñ… Ñ•ÐµÐ½Ð¸ÐºÐ°,
ÐšÐ°Ð¾ ÐºÐ°Ð½Ð´Ð¸Ð»Ð° ÑˆÑƒÐ¼Ñ•ÐºÐ¾Ð¼ Ð±Ð¾Ð³Ñƒ.
Ð¡Ð° Ñ‚Ð¾Ð³ Ñ•Ð°Ð¼ Ð±Ñ€ÐµÐ³Ð°, Ð´Ð°Ð²Ð½Ð¾, Ð¾Ð´Ð»ÑƒÑ‚Ð°Ð¾ Ñƒ Ñ•Ð²ÐµÑ‚,,
Ð¢Ðµ Ð½Ðµ Ð·Ð½Ð°Ð¼ Ð´Ð° Ð»Ð¸ Ñ˜Ð¾Ñˆ Ñƒ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¾Ñ˜ Ð±Ñ€ÐµÐ·Ð¸ Ð¶Ð¸Ð²Ð¸ Ñ•Ð»Ð¸ÐºÐ°
ÐœÐ¾Ð³ Ð¿Ñ€Ð¾Ð·ÐµÐ±Ð»Ð¾Ð³ Ð´ÐµÑ‚Ð¸ÑšÑ•Ñ‚Ð²Ð°,
Ð¡Ð²ÐµÑ‚Ð°Ñ‡ÐºÐ¸Ñ… Ð¸ Ð±Ð¾Ñ•Ð¸Ñ… Ð½Ð¾Ð³Ñƒ?

("Ð Ð¾Ð´Ð½Ð¸ Ð±Ñ€ÐµÐ³")

Ð˜Ð·Ð¼ÐµÑ’Ñƒ "Ð²ÐµÑ‡Ð¸Ñ‚Ð¾ Ð±ÑƒÐ´Ð½Ð¸Ñ… Ñ˜Ð°Ð²Ð½Ð¸Ñ… ÐºÑƒÑ›Ð° Ð¸ Ð°Ð¿Ñ•Ð°Ð½Ð°" Ð¿Ð¾ÐºÑƒÑˆÐ°Ð¾ Ñ˜Ð
Ð¾Ð²Ð°Ñ˜ Ñ…ÑƒÐ´Ð¸ Ð»ÐµÐ¿Ñ‚Ð¸Ñ€ Ñ•Ð¿Ñ€Ð¶ÐµÐ½Ð¸Ñ… ÐºÑ€Ð¸Ð»Ð°, Ð½Ð°Ð²Ð»Ð°Ñ‡ÐµÑ›Ð¸ Ð½Ð° Ð»Ð¸Ñ†Ðµ Ð¸ Ð½
ÐºÐ°ÐºÐ¾ Ð´Ð° Ð¿Ñ€ÐµÐ²Ð°Ñ€Ð¸ Ð¾Ð½Ðµ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ñ•Ñƒ Ð¼Ð°Ñ•ÐºÐ¸Ñ€Ð°ÑšÑƒ Ð²Ð¸Ñ‡Ð½Ð¸Ñ˜Ð¸. Ð’Ñ˜ÐµÑ‡Ð½Ð¾ Ð
Ð²Ñ˜ÐµÑ‡Ð½Ð¾ Ð¿Ñ€Ð°Ð·Ð½Ð¸Ñ… Ñ€ÑƒÐºÑƒ Ñ‚Ñ€Ð±ÑƒÑ…Ð¾Ð·Ð±Ð¾Ñ€Ð¸Ð¾ Ñ˜Ðµ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜Ñƒ Ð¿Ð¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ñƒ
ÐºÐ°Ñ„Ð°Ð½Ð°Ð¼Ð°.

Ð“Ð»Ð°Ð´ Ð¼Ð¸ Ñ˜Ðµ Ð±ÐµÑ•ÐºÑ€Ð°Ñ˜Ð½Ð°, Ð° Ñ€ÑƒÐºÐµ Ð²ÐµÑ‡Ð½Ð¾ Ð¿Ñ€Ð°Ð·Ð½Ðµ.

Ð•Ð¾Ñ›Ñƒ Ð½Ð¸Ð· ÑƒÐ»Ð¸Ñ†Ðµ Ð³Ñ€Ð°Ð´Ñ•ÐºÐµ Ð½Ð° Ð¿Ñ€Ñ•Ñ‚Ð¸Ð¼Ð° Ð½Ð¾Ñ•Ð¸Ð¼ Ð¼ÐµÑ•ÐµÑ†
Ð˜ Ñ‚ÑƒÐ³Ñƒ Ð¾Ñ•Ñ‚Ð°Ð²Ñ™Ð°Ð¼ Ð¿Ð¾Ð´ Ð¿Ñ€Ð¾Ð·Ð¾Ñ€Ð¸Ð¼Ð° Ð¸Ð·Ð³ÑƒÐ±Ñ™ÐµÐ½Ð¸Ñ… Ð¶ÐµÐ½Ð°.

Ð”Ð°Ð¾ Ð±Ð¸Ñ… Ñ•Ð²Ðµ, Ð° Ð½Ð¸ÑˆÑ‚Ð° Ð½ÐµÐ¼Ð°Ð¼.
Ð“Ð»Ð°Ð´ Ð¼Ð¸ Ñ˜Ðµ Ð±ÐµÑ•ÐºÑ€Ð°Ñ˜Ð½Ð°, Ð° Ñ€ÑƒÐºÐµ Ð²ÐµÑ‡Ð½Ð¾ Ð¿Ñ€Ð°Ð·Ð½Ðµ.

Ð“Ð¾Ñ€ÑˆÑ‚Ð°Ñ‡ÐºÐ¸ ÐºÑ€ÑƒÐ¿Ð½Ð¾Ñ€Ñ˜ÐµÐº Ð¸ Ð³Ð»Ð°Ñ•Ð°Ð½ Ñ•Ñ˜ÐµÐºÐ°Ð¾ Ñ˜Ðµ ÐºÐ°Ñ„Ð°Ð½Ñ•ÐºÐ¸ Ð´Ð¸Ð¼ Ð
Ð¸ Ð±Ð°Ñ†Ð°Ð¾ Ñ€ÑƒÐºÐ°Ð²Ð¸Ñ†Ñƒ Ð¸Ð·Ð°Ð·Ð¾Ð²Ð° Ð¼Ð°Ð»Ð¾Ð³Ñ€Ð°Ñ’Ð°Ð½Ñ•ÐºÐ¾Ñ˜ Ñ•Ð¸Ñ‚Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¸ Ð¸ Ñ•Ð°Ð¼
Ð¿ÑƒÐ½Ð¾Ñ†Ñ€Ñ˜ÐµÐ²Ð½Ð¾ Ð½Ð°Ð´Ð¸Ð¼Ð°ÑšÐµ Ð¸ Ð¿Ð¾Ð´Ñ€Ð¸Ð³Ð¸Ð²Ð°ÑšÐµ Ð¸Ñ€Ð¸Ñ‚Ð¸Ñ€Ð°Ð»Ð¾ Ñ˜Ðµ Ð”Ñ€Ð
ÑƒÐ·Ð²Ð¸ÑˆÐµÐ½Ð¾ Ð³Ð»Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð°ÑšÐµ. Ð”Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ð°Ñ†, Ñ•Ð°Ð² Ð¾Ð´ Ð·Ð°Ð²Ð¸Ñ‡Ð°Ñ˜Ð° Ð¸ Ñ•Ð°Ð² Ð¾Ð´ Ð¿Ñ˜Ð
ÑˆÐ¸Ð±Ð° Ð¿Ð¾ Ñ›Ð¸Ñ„Ñ‚Ð¸Ð½Ñ•ÐºÐ¸Ð¼ Ð´ÑƒÑˆÐ°Ð¼Ð° Ð¸ Ð·Ð±Ð¾Ð³ Ñ‚Ð¾Ð³Ð° Ð¿Ð»Ð°Ñ›Ð° Ð²Ð¸Ñ•Ð¾ÐºÑƒ Ñ†Ð¸Ñ˜Ðµ
ÑšÐµÐ³Ð¾Ð² Ð¿Ñ˜ÐµÑ•Ð½Ð¸Ñ‡ÐºÐ¸ Ð¾Ñ€Ð³Ð°Ð½, Ñ‚ÐµÑˆÐºÐ¾ Ð´Ð° Ñ˜Ðµ Ð¼Ð¾Ð³Ð»Ð¾ Ð¸Ð·Ð´Ñ€Ð¶Ð°Ñ‚Ð¸ Ð¿Ð¾Ð´Ñ
Ð¿Ð¾Ð³Ð»ÐµÐ´Ðµ Ñ•Ð¸Ñ‚Ð½Ð¾ÑˆÐ¸Ñ›Ð°Ñ€ÑŸÐ¸Ñ˜Ñ•ÐºÐµ Ñ‡Ð°Ñ€ÑˆÐ¸Ñ˜Ð°Ð½Ñ•ÐºÐµ Ñ€Ð°Ñ˜Ðµ. ÐšÐ°Ð´Ð° Ð½ÐµÐºÐ¾
Ñ•ÐµÐ±Ðµ, Ð±ÐµÐ· Ð¸Ð·ÑƒÐ·ÐµÑ‚ÐºÐ°, Ð´Ð°Ñ€ÑƒÑ˜Ðµ Ð—ÐµÐ²Ñ•Ð¾Ð²Ð¸Ð¼ Ð±Ð¾Ð³Ð¸ÑšÐ°Ð¼Ð°, Ð¾Ð½Ð´Ð° Ð¼Ð¸
Ð¸Ð¼Ð°Ð¼Ð¾ Ñ˜ÐµÐ´Ð½Ð¾ Ð²Ð¸ÑˆÐµ Ð±Ð¸Ñ›Ðµ, Ð±Ð¸Ñ›Ðµ ÐºÐ¾Ñ˜Ðµ ÐºÐ° Ð²Ð¸Ñ•Ð¸Ð½Ð°Ð¼Ð° Ñ‚ÐµÐ¶Ð¸ Ð¸ ÐºÐ¾Ñ˜
Ð·Ð°Ñ•Ð»ÑƒÐ¶ÑƒÑ˜Ðµ Ñ•Ð²Ðµ Ð·Ð½Ð°ÐºÐµ Ð½Ð°ÑˆÐµ Ð¿Ð°Ð¶ÑšÐµ. ÐžÐ½Ð´Ð° Ð¼Ñƒ Ð¾Ð¿Ñ€Ð°ÑˆÑ‚Ð°Ð¼Ð¾ ÑˆÑ‚Ð¾
Ð³Ñ€Ð°Ð´Ñ•ÐºÐ¸Ð¼ Ð±ÑƒÑŸÐ°Ñ†Ð¸Ð¼Ð° Ð¸ Ð´Ð°Ñ€ Ñ•Ð°Ñ‚Ð¸Ñ€Ð°Ð¾ Ð¸ Ñ‚Ñ€Ð¾ÑˆÐ¸Ð¾ Ñƒ Ñ˜Ð°Ð»Ð¾Ð²Ð¸Ð¼ Ñ€Ð°Ð·Ð
Ð½ÐµÑ‚Ð°Ð»ÐµÐ½Ñ‚Ð¾Ð²Ð°Ð½Ð¸Ð¼Ð°.

Ð’ÐµÑ™ÐºÐ¾ Ð¡Ñ‚Ð°Ð¼Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ñ˜Ð°
Â

Ð Ð¾Ð´Ð½Ð° ÐºÑƒÑ›Ð° Ð Ð°Ð´ÐµÑ‚Ð° Ð”Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ð° Ñƒ Ð¢Ñ€Ð±ÑƒÑšÑƒ

ÐŸÑ€Ðµ Ñ•Ð°Ð¼Ð¾Ð³ Ð½Ð°Ñ•Ñ‚ÑƒÐ¿Ð° Ñƒ Ð¢Ñ€Ð±ÑƒÑšÑƒ, Ð¿ÐµÑ•Ð½Ð¸Ñ†Ð¸ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ ÐºÐ¾Ñ˜Ð¸ Ñ•Ñƒ Ñƒ Ð¿Ð¾Ñ
ÐšÑ€ÑƒÑˆÐµÐ²Ñ†Ð°, ÐºÐ°Ð·Ð¸Ð²Ð°Ð»Ð¸ Ñ•Ñƒ Ñ•Ð²Ð¾Ñ˜Ñƒ Ð¿Ð¾ÐµÐ·Ð¸Ñ˜Ñƒ, Ð”Ñ€Ð°Ð¸Ð½Ñ†Ñƒ Ñƒ Ñ‡Ð°Ñ•Ñ‚, Ð¸ Ð½Ð°
Ð¼Ð°Ð½Ð¸Ñ„ÐµÑ•Ñ‚Ð°Ñ†Ð¸Ñ˜Ðµ Ð¿Ð¾Ð´ Ñ•Ð¸Ð¼Ð±Ð¾Ð»Ð¸Ñ‡Ð½Ð¸Ð¼ Ð½Ð°Ð·Ð¸Ð²Ð¾Ð¼ *ÐœÐžÐ›Ð˜Ð¢Ð’Ð• Ð•Ð•
ÐˆÐ•Ð—Ð•Ð Ð£*...

Izvor POLITIKA - Originalni tekst

Dole klaviri, gitare i mandoline

Bilo je oÄ•igledno da se Drainac buni protiv akademizma, protiv Ä‡iftinskog morala, protiv malograÄ‘anske etike i estetike. Na koji naÄ•in se buni? Na onaj najefikasniji i najriziÄ•niji naÄ•in: skandalom, provokacijom, Å¡okovima. Sebe je proglasio za â€žneprijatelja akademija, crkava i muzejaâ€•, vikao je: â€žDole klaviri, gitare i mandolineâ€•.
Â
Prvi neposredniji susret sa DrainÄ•evom poezijom doÅ¾iveo sam u jesen 1955. godine, kada sam doÅ¡ao na studije u Beograd. Tek tu, u tada veoma bogatim antikvarnicama, mogle su se naÄ‡i knjige koje se u naÅ¡im provincijskim zabitima nisu mogle dobiti ni za lek: predratna izdanja MiloÅ¡a Crnjanskog, Rastka PetroviÄ‡a, MomÄ•ila NastasijeviÄ‡a, Rada Drainca. SeÄ‡am se da je tada grupa mlaÄ‘ih pesnika, koja se okupljala u Ä•uvenoj â€žPreÅ¡ernovoj kletiâ€•, s najveÄ‡om straÅ¡Ä‡u ne kult pesnika iz Toplice. TaÄ•nije reÄ•eno, kult takvog tipa pesnika, boema i buntovnika, kakvi su i sami pokuÅ¡avali da budu. Ja sam tada najviÅ¡e voleo stihove Crnjanskog, Rastka PetroviÄ‡a, Remboa, Apolinera. Å to znaÄ•i da sam, Ä•itajuÄ‡i Rastka i Apolinera, bio na putu da otkrijem i Drainca.

Prvi susret sa DrainÄ•evom poezijom morao je biti zbunjujuÄ‡i: u njoj je sve bilo novo i neoÄ•ekivano. Svaka je pesma bila programska, a pobuna je bila ceo program. Na prvi pogled je bilo oÄ•igledno da se Drainac buni protiv akademizma, protiv Ä‡iftinskog morala, protiv malograÄ‘anske etike i estetike. Na koji naÄ•in se buni? Na onaj najefikasniji i najriziÄ•niji naÄ•in: skandalom, provokacijom, Å¡okovima. Sebe je proglasio za â€žneprijatelja akademija, crkava i muzejaâ€•, vikao je: â€žDole klav gitare i mandolineâ€•. Pisao je da â€žtreba pljunuti u bradu Frojdu i Bergsonuâ€•, i da â€ždinamitom treba razneti ovaj bordel civilizacijeâ€• i â€žkonjuÅ¡nicu kultureâ€•. Da to ne bi uradili drugi, sam je sebe proglasio za â€žpijancaâ€•, â€žkockaraâ€•, za â za â€žapaÅ¡aâ€•, â€žporoÄ•nog ljubavnikaâ€• i â€žvagabundaâ€•. Za svoje druÅ¡tvo je izabrao â€žstrvinara, pesnika, zidara i s svoju publiku proglasio je koÄ•ijaÅ¡e, sluÅ¾avke, portire i konje. Njegov Amor je â€žpacov u veÅ¡erniciâ€•, njegov â€žnovi Apol rumunski dÅ¾okejâ€•, njegova muza je, kako sam kaÅ¾e, â€žjedna ordinarna droljaâ€•, a svoju liru je napravio â€žod prazne k Ä‘ubretaâ€•. Kao da gleda neki velelepni SunÄ•ev zalazak, ili vrhove Himalaja, ili Keopsovu piramidu, ili neko od svetskih Ä•uda, on oduÅ¡evljeno uzvikuje: â€žKakav realistiÄ•an izmet na mome tanjiru!â€• I taman Å¡to ste pomislili da ste ono najdrastiÄ•nije preturili preko glave, on pred vas iznese neÅ¡to joÅ¡ drastiÄ•nije:

Bankar debela svinja
Bakalinove bubrege jede iz tanjira.

Njegova poezija je prepuna svega onoga Å¡to provocira, vreÄ‘a, Å¡okira i skandalizuje. On je u poeziju uveo pisoare i javne kuÄ‡e, a javnosti je predstavio i svoju mansardu, u kojoj â€žkao jedini portre na zidu visi stari kaput i velurske pantaloneâ€•, i u kojoj â€žbeli kiÅ¡obranâ€• njegove â€žodbegle drage... sluÅ¾i umesto abaÅ¾uraâ€•. To Å¡to sebe Ä•esto proglaÅ¡ava za genija da kaÅ¾e â€“ moÅ¾da opet da to ne bi uradili drugi â€“ kako je â€žizgubio... pola veka u pisanju slabih stihovaâ€•, da kaÅ¾e k njegova poezija â€žmlaka kao julske baruÅ¡tineâ€•, i da je ceo njegov Å¾ivot bio â€žÄ‘ubriÅ¡te pod maskom poezije i lirizmaâ€• ovo samokritika ili koketerija? Å ta je istina a Å¡ta je laÅ¾? Å ta je lice a Å¡ta je maska, Å¡ta je Å¡minka? Je li njegova pobuna zaista pobuna ili je samo parada i poza?

Tokom godina, kad god sam se vraÄ‡ao DrainÄ•evim knjigama, sve upornije mi se nametalo jedno neobiÄ•no pitanje: ko je Rade Drainac? I, kako su godine prolazile, sve ubedljivijim mi se Ä•inio sledeÄ‡i odgovor: Rade Drainac je knjiÅ¾evni lik,

knjiÅ¾evni junak, koga je izmislio, stvorio, napisao, Radojko JovanoviÄ‡ iz Trbnja.

Kao Å¡to je Fernando Pesoa izmislio pesnike Alvara de KampuÅ¡a, ili Alberta Kajera, ili Rikarda Reisa, i umesto njih napisao, i pod njihovim imenima objavio, â€žnjihovaâ€• pesniÄ•ka dela; i kao Å¡to je naÅ¡ slikar DuÅ¡an OtaÅ¡eviÄ‡ stvorio slika DimiÄ‡a, Ä•iju je biografiju izmislio Branko VuÄ•iÄ‡eviÄ‡, a Ä•iji je slikarski opus naslikao sam OtaÅ¡eviÄ‡, tako je i Radojko JovanoviÄ‡ izmislio i stvorio Rada Drainca: dao mu je ime, lik, karakter, biografiju, pesniÄ•ko delo, ulogu, poslanje i zadatak. Kakav zadatak? Da se buni, da Å¡okira, da provocira, da skandalizuje, da glumi, da u glumi â€“ kao i u svemu drugom â€“ preteruje, a najÄ•eÅ¡Ä‡e, i s najveÄ‡im zadovoljstvom, da prelazi granice takozvanog dobrog ukusa. Jednom reÄ•ju, zadatak Rada Drainca je bio da radi sve ono Å¡to nije mogao da radi Radojko JovanoviÄ‡, i da bude sve ono Å¡to nije mogao da bude Radojko JovanoviÄ‡. Mogli bismo Ä•ak kazati da je Rade Drainac osloboÄ‘eni Radojko JovanoviÄ‡.

Rade Drainac je hrabro i dosledno igrao ulogu koja mu je namenjena. Stavljao je na lice najÅ¡okantnije maske, mazao debele slojeve najprovokativnije Å¡minke; tako maskiran pretvarao se u najveÄ‡eg putnika i u najkosmopolitskijeg pesnika za koga zna srpska poezija: u njegovim pesmama se dime Pariz i Liverpul, cveta Firenca, iz mora izranjaju FidÅ¾i, Samoa, MarÅ¡alska ostrva i Melanezijski arhipelag. Drainac se u Sajgonu ili na Novoj Gvineji oseÄ‡a, navodno, kao kod kuÄ‡e. Sve to deluje kao veliki vatromet koji se ne gasi, kao dÅ¾inovska dekoracija i scenografija, koje zasenjuju. MeÄ‘utim, iza tih zasenjujuÄ‡ih dÅ¾inovskih panorama pojavljaju se, mnogo dragoceniji, problesci autentiÄ•ne poezije. Tih problesaka moÅ¾da najviÅ¡e ima u pesmi pod reÄ•itim naslovom â€žKad pesnik bez laÅ¾nih stihova u srcu prispe u rodni krajâ€•. U toj dragocenoj pesmi vidimo â€žvrane na suncokretuâ€•, â€žMesec u boci rakijeâ€•, â€žcrne perunikeâ€•, a pred nas iskrsava i jedan kolosalan buvaâ€•. Neki od ovih stihova moÅ¾da nagoveÅ¡tavaju i neke od slika BoÅ¾e IliÄ‡a.

Tokom celog svog Å¾ivota, svakom svojom pesmom, svakim svojim tekstom, Drainac se trudio da nas iznenadi i Å¡okira. MeÄ‘utim, on Ä‡e nas najviÅ¡e iznenaditi onda kad progovori mirno i prirodno, bez poze, afektacije i preterivanja. Na umu imam jednu od njegovih predsmrtnih pesama, pod naslovom â€žNirvanaâ€•:

Å umne noÄ‡i ko javori sinji
Tamom grobnom leÅ¾e mi na dlanu.
Bolestan sam mnogo, mnogo.
Jedinu zvezdu u ovoj pustinji,
Vidim svoju ranu.

Ovaj Å¡ampion skandala, poze i provokacije odjednom kaÅ¾e neÅ¡to jednostavno: â€žBolestan sam mnogo, mnogoâ€•. I Å¡ok nas tom jednostavnoÅ¡Ä‡u. Kao da su, u suoÄ•enju sa smrÄ‡u, spale sve maske, i kao da je skinuta sva Å¡minka. Ima trenutaka kad pomiÅ¡ljam da je cela DrainÄ•eva poezija, puna buke i besa, egzotike i kosmopolitizma, Å¡mire i afektacije, napisana zato da bi dala teÅ¾inu ovom jednostavnom stihu, i da bi ga uÄ•inila potresnim. Stihovi â€žNirvaneâ€• ukazuju mi se k neoÄ•ekivana poenta celokupne DrainÄ•eve poezije. Ona rana, koja je jedina zvezda, obasjava nam neke nepoznate i zatamnjene predele u DrainÄ•evom pesniÄ•kom svetu.

Ljubomir SimoviÄ‡

Radojko JovanoviÄ‡, alijas:Rade Drainac

Rade Drainac - Radojko JovanoviÄ‡, roÄ‘en je 4. /26/ avgusta 1899g.. u Trbunju kod Blaca.Osnovnu Å¡kolu zavrÅ¡io je u Blacu, a 1911.g. upisuje se u gimnaziju u KruÅ¡evcu u kojoj do poÄ•etka Prvog svets kog rata, zavrÅ¡ava tri razreda.Godine 1914. veÄ‡ je na frontu, sa svojom vojskom, a 1915. povlaÄ•i se preko Kosova i Metohije do Skadra i LjeÅ¡a i stiÅ¾e u San Ä•ovani. U zemlju se vraÄ‡a 1918.g. nastavlja Å¡kolovanje, a prekida ga posle Å¡estog razreda.VeÄ‡ 1919.g. objavljuje poeziju u Ä•asopisu "Epoha" Zbirka stihova "Modri smeh" izlazi u Beogradu 1920.g.sa potpi- som Rad.JovanoviÄ‡. 1922.g.pokreÄ‡e Ä•asopis "Hipnos" i objavlju je program Hipnizma. Prvi put potpisuje se kao Rade Drainac. U ediciji Hipnosa objavljuje knjige stihova "Voz odlazi" .potom objavljuje niz zbirki pesama sve do poslednje "Dah zemlje" ob javljene 1940.god.Voleo je da putuje:1927. i 1929.bio je u Fra ncuskoj,1931. u Firenci,a 1932. u Bugarskoj.Mobilisan je 1941. a posle sloma jugoslovenske vojske zlopaÄ‡enja i kraÄ‡eg lutanja vraÄ‡a se u zaviÄ•aj, u Toplicu.Vreme provedeno u ratnoj Toplici opisao je u posthumno objavljenoj knjizi "Crni dani" Oboleo je od tuberkuloze -tada pesniÄ•ke boljke i kratko se leÄ•io u sanatori jumu na Ozrenu.Odatle je prebaÄ•en u Beograd, gde je umro 1.maja 1943.godine.U rubrici mesto stanovanja ostalo je zapisano:

"bez ulice i broja stana",

a u rubrici najbliÅ¾i srodnici - nije bilo srodnika na sahrani..

Pedesetih godina vraÄ‡a se, konaÄ•no, i pesnik Rade Drainac u zaviÄ•aj, kada se u Prokuplju osniva knjiÅ¾evno druÅ¡tvo "Rade Drai nac" IzdavaÄ•ka kuÄ‡a "Prosveta" 1960.godine objavljuje knjigu pesama Rada Drainca sa predgovorom Steve RaiÄ•koviÄ‡a i svrstava ga meÄ‘u znaÄ•ajnije srpske knjiÅ¾evnike izmeÄ‘u dva svetska rata. U Prokuplju, od 1966.organizuje s tradicionalna mani festacija "DrainÄ•evi dani"i dodeljuje pesniÄ•ka nagrada koja nosi njegovo ime..

ÐŸÐ»Ð°ÐºÐ°Ñ, Ð¼Ð°Ð½Ð¸Ñ„ÐµÑ•Ñ‚Ð°Ñˆ»Ð¸